

[Svend E. Johansen.]

Wilhelm Hansen og Forvalter Skov paa den ene Side og Magistratens sammenhængende Ærtehaln paa den anden Side med Bistand af Anklagemyndighed og Passivitet fra Ministeriets Side.

Sagens Facit paa det nuværende Grundlag kan gøres saaledes op: 1) Assistent Hansens og Forvalter Skovs meget stærke Klagepunkter er ikke paa noget Punkt tilbagevist. 2) Begrundelsen for Sagens Henlæggelse, at ingen straffbare Forhold fandtes, kan ikke umiddelbart godkendes, dels da Borgmesteren for Magistratens 2den Afdeling har erkendt, at i det mindste eet kriminelt Forhold forefandtes, dels da Forældelse i juridisk Forstand gør eventuelle straffbare Handlinger straffrie. Men derfor bestaar Handlingen naturligvis alligevel. 3) Til Trods for hans meget stærke Beskyldninger, der, om de er usande, maa betragtes som ondsindet Bagvaskelse og saaledes maa være strafskyldige, gav man kun Klageren en Reprimande. 4) Om denne Reprimande grupperer sig følgende Omstændigheder: at den er afgivet af Borgmester Hedeboluden Magistratens Vidende, og at Borgerrepræsentationens Formand, Borgmesteren for Magistratens 2den Afdeling og Borgerrepræsentant Redaktør H. P. Sørensen alle under Forhandlinger med Klageren skal have udtalt, at Reprimanden ikke burde været givet. 5) Københavns Kommune staar herefter ramt i sin Ære paa en saadan Maade, at der af Hensyn til den Prestige, offentlig Administration maa være i Besiddelse af, maa skabes Klarhed i denne Sag, ligesom Ansvar for dens Forløb maa placeres paa rette Sted.

Ud fra denne min Gennemgang og ud fra den Kendsgerning, at Myndighederne i Stedet for at lægge Beviserne paa Bordet for Klagernes Urigtighed har nægtet at lade nogen uden for Borgerrepræsentationen se Sagens Akter, maa jeg stille følgende Paa-stand paa Overgang til næste Punkt paa Dagsordenen:

„Idet Tinget beslutter at nedsætte en Kommission i Henhold til Grundlovens § 45 med den Opgave at undersøge Københavns Kommunes Hospitalsadministration og afgive Beretning til Tinget om Undersøgelsens Resultat,

gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er altsaa fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget beslutter at nedsætte en Kommission i Henhold til Grundlovens § 45 med den Opgave at undersøge Københavns Kommunes Hospitalsadministration og afgive Beretning til Tinget om Undersøgelsens Resultat,

gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Den ærede Forespørger har beklaget sig over, at jeg ikke har givet Svar paa det, der er spurgt om. Det forekommer mig, at det er en lovlig haard Bebrejdelse at modtage, naar man tænker paa, at det, Sagen drejer sig om, er, at den ærede Forespørger spørger mig om en Sag, hvor Indenrigsministeren overhovedet ingen Beføjelse har. Den ærede Forespørger opfatter aabenbart en Rigsdagsmands Spørgeret paa den Maade, at en Minister i en Sag, hvor han i øvrigt ingen Beføjelse har, er forpligtet til at gengive alle en Sags Akter. Jeg maa sige, at jeg forstaar det paa en anden Maade. Jeg forstaar det saadan, at Rigsdagen har Krav paa, at en Minister er i Stand til at godtgøre, om en Sag er behandlet forsvarligt og konkret af de Instanser, som Lovgivningen har henlagt paagældende Sag til. Det ærede Medlem sagde i denne Forbindelse, at Ministrene har jo overhovedet ikke andet end et formelt Ansvar, idet Embedsmændene forholder Ministeren de Oplysninger, som de ikke ønsker han skal have. Den ærede Forespørger staar i det ene Øjeblik og taler om, hvordan Tjenestemændene er retsløse, og i det næste Øjeblik om Tjenestemændene som Personer, der forholder Ministrene de Oplysninger, som de ikke ønsker Ministrene skal have, en Bemærkning, der i øvrigt er fuldkommen meningsløs i en Forbindelse som denne, hvor det drejer sig om bestemte Akter, der foreligger. Det ene Øjeblik fremstilles Tjenestemændene som Personer, der er retsløse under det parlamentariske System, vi har, det næste Øjeblik som dem, der begaar Overgreb over for dette System.

Men hvad nu selve Sagen angaar, vil det høje Ting have lagt Mærke til, at det ærede Medlem, formentlig paa Grundlag af Udtalelser til det ærede Medlem det ene eller det andet Sted fra, har fremdraget en Række Eksempler. Men hvad er det for Eksempler? Det er jo de Tilfælde, der er foretaget en politimæssig Undersøgelse af, og som Rigsadvokaten derefter har taget Stilling til, Tilfælde, der, som det ærede Medlem selv anførte, ligger hele 18—19 Aar tilbage i Tiden.